

KOBIĄŁKA (11) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

sg N kobiąłka (2). ◇ G kobiąłki (1). ◇ A kobiąłkę (2). ◇ I kobiąłką (5). ◇ L kobiąłce (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kobiela” ‘rodzaj okrągłego kosza, też pleciona torba’; suberta BartBydgc; cista viminea a. crassis viminibus solide et spisse texta Cn (11) : BartBydgc 152; Ná ífygi wífi kobiąłká Wniey gomołká á powałká RejRozpr B, B [2 r.]; RejWiz 114v; BielKron 436v; Gdzie íie łolwiek [!] obroćířz chceřz poczynáć hoynie/ Poydźieřz z proźną kobiąłką/ íákoby po woynie. BielSat C; ReszPrz 86; Nie rad źnieřz/ nie rad kořířz: á w ćieniu rad śiadářz/ A źeńcom y kofarřzom z kobiąłki wyiadářz. KlonWor 45, 47.

W porównaniu (1): A w ten czás z dworu wychodźíł Turecki báran z wielkim ogonem íáko by kobiąłką BielKron 458.

ZCh